

Истината

Все още под въздействието на темата за красотата Ая не очакваше нова тема на следващата среща - мислеше, че ще продължат с нейното обсъждане. Не стана така.

– Замисляла ли си се какво е истината? Обикновено всички я приемат като нещо неизменно и вечно, като пристан на спокойствие, бетонна основа, фиксирана точка по оста на забързания живот... Така ли е?

– Не съм мислила...

– Спомни си колко много „истини“ са били ревизирани в живота ви като общество - било от вас самите, било от различни събития и открития. Как мислиш, дали това е случайно?

– Сигурно не..

– В светлината на новите ти познания, на новия прозорец към света, на многомерната ти връзка с всичко в теб и всички хора, във вас и около вас е нормално да се ревизира и понятието „истина“.

Ние, Плеядиянците, искаме да ви дадем цяла нова концепция за това - с различни изненадващи взаимовръзки.

– Е, досега не е имало нещо тривиално.. Толкова нови идеи..

– Както много други неща (време, пространство, измерения) и истината е многомерна

величина (като смачкана топка бяла хартия). Тя има много проекции, но сърцевината ѝ е една – връзката с любовта, с Първосъздателя, връзката причина – следствие. А е многомерна, защото всъщност реалността е многомерна (с това време, което само по себе си има сложни конфигурации).

– Да си призная, интуитивно знаех това и често го споменавах в разговори („виждах“ бялата смачкана топка хартия) - Ая говореше все по-бързо. – През всичките тези години обаче не се бях замисляла по-дълбоко на тази тема. Както и защо толкова често се споменава за истината в религиозни и окултни книги.

– Всъщност връзката с истината е откриване и отчитане значението на енергията на любовта, на сътворяващата енергия, на основната енергия във Вселената. В ежедневен смисъл тя е глътка незамърсена енергия, глътка животворна вода.

Когато говорим за истината, ние почваме обикновено от I-во измерение (тя съществува), II-ро измерение (има проекция за нас) и така нататък. За да можем да възприемем всички страни на истината наистина трябва да гледаме от по-високо измерение, да имаме по-общ поглед, да виждаме по-голямата картина.

– В такъв случай съществуват много истини?

– Би могло да се каже, но не точно. Всяка една от тях може да се доближава до една и съща Истина, но в различно време, място и измерение, за различно съзнание. Вашето съзнание все пак се различава от съзнанието на членовете на влечугоподобна раса.

Въпреки че общите неща вероятно се повтарят - морал, ценности и т.н. Затова всяка конкретна истина е едно приближение, една проекция върху конкретната картина на света. Още повече при различно осветление. Както се казва, важно е да се намери правилното осветление за Божествената истина - за съответното време, за пространство и цивилизация.

– Доста шокиращо. До сега сме свикнали да разсъждаваме с абсолютни категории, особено по отношение на истината. Например: „Истината ще ви направи свободни“.

– Да, така е. Но тя, истината, все пак зависи от някои неща. Например вашата планета е плодородна и гостоприемна за вас, хората. За същности, дишащи флуор обаче, тя ще бъде изключително отровна (спомни си филма „Аватар“, там ситуацията беше обърната). Заради студа човек не би могъл да живее на Северния полюс и за вас той е изключително негостоприемен, но там все пак има живот и така нататък.

Истината в някаква степен е относителна - тя е онази проекция на многомерната топка, която можем да възприемем - за нашето пространство и измерение, за нашето време.

– И за вас, Плеядиянците?

– Да. Спомни си как се е развивала представата ви за Земята, за Вселената. Когато сте разбрали, че Земята се върти около Слънцето, това е било крах за вашето самочувствие като център на Божието мироздание, на света.

– И за нашата важност - просто сме станали само една планета от Слънчевата система. Това обаче е било истина за мястото ни в света - не сме в неговия център.

– След това, когато сте открили, че около всяка звезда може да има планети, самочувствието ви още повече е било наранено, но пак е било истина - вие не сте в центъра на света. В началото на ХХ-и век открихте, че има и други галактики и това съвсем смали вашата важност и показва необятността на Вселената.

– А сега учените говорят за множество реалности и Вселени.

– Това са все истини - вие не сте в центъра на света. Просто всяка една от тях е подходяща за съответния период от време. За съответното ниво на развитие на цивилизацията.

– Така е и за вас?

– Разбира се. Ние смятаме, че Айнщайн е умее да улавя идеите „от въздуха“ и е търсел дълго различна информация за относителността на нещата. Теорията на относителността е частично добро приближение за онези времена - едно ярко розово кубче в детската градина на човечеството. След това следват по-пастелни цветове, различни фигурки, букви, които прерастват в изречения.

– Интересно.

– Времето е важно, времевият промеждутък е важен. Истината за вас сега е по-значима, различна и всеобхватна отпреди 5-6 години.

Вие все-повече се чувствате живеещи в едно глобално село, в една забързана политическа ситуация. Има и друго обаче - вашето съзнание се разширява - вие не гледате вече през тясно замъглено прозорче, а през широк светъл прозорец.

– Да, нашият мироглед се мени все по-бързо.

– Защото знаете за толкова много неща (а за колко други дори не подозирате!).. С подобрената ви комуникативност и мобилност, с новите ви духовни познания, с възприемането, че Земята не е толкова огромна, а просто вашият дом в космоса, за който трябва да се грижите, съзнанието ви е наистина разширено. Би било много добре да видите света без прегради, с вашите собствени очи. Този свят е реален, пулсира и очаква от вас да влезете в него.

– Хм.. Тази перспектива все ми се губи. Явно все още мисля доста ограничено, „локално“ - замислено поклати глава Ая.

– Ролите са ви дадени отдавна - продължаваше Елиша. – Затова всичко започва от първата крачка - от осъзнаването на истината за това място и време. И тази крачка не е никак малка.

Защото истината сама по себе си винаги си струва. Винаги съществува нейна проекция, която от всякаква гледна точка, от всякакъв успокоителен ракурс, си струва. Истината винаги си струва. Както между впрочем - любовта и светлината. Сами по себе си.

– Сигурно е така - прекъсна я Ая. – Но трябва доста усилия за да се осъзнае всичко това.

– И тук очите не са най-важното сетиво. Най-важното сетиво е сърцето. Винаги когато пред ума или очите ви възниква сива, мрачна или просто безцветна и много ограничена, тесногръда картина за света, трябва да знаете - това не е истина - продължи Елиша.

Май беше така - Ая го беше усещала интуитивно, знаеше го отнякъде. Тя чуваше Елиша:

– Истината се чувства със сърцето. Тя е пълнокръвна, цветна, пулсираща от живот. Мащабна картина. Тя се усеща със сърцето. Всичко друго са матрици, пелени пред очите ви. Различни в различните посоки. А всъщност винаги има по-мащабна картина.

– Обичам мащабните картини!

– Знаем. И това е прекрасно, нали всеки е бог в своята малка Вселена и пращинка върху общата картина на своята планета или галактика. Пращинка, която свети или пулсира. Която може да промени голяма част от картината. Стига да повярва в себе си.

Затова сега става въпрос не само за времето, а и за това, колко важни всъщност сте вие - хората. Защо е необходимо да си повярвате.

– Много ми се иска да мисля, че това няма да отнеме много време.

– Виж Ая, и ние се учим. Има една универсална истина - Първосъздателя, и толкова безкрайно много други по-малки истини, които ви откриваме.

Важното тук е, че нещата са толкова по-сложни, а Вие толкова по-мощни, в сравнение с това, което предполагате. Всичко е по-мощно. Вашите множества Аз трупат опитност от двете страни на бариерата светлина - мрак и ги акумулират във вашето СврѣхАз.

Научете се да призовавате Земята или вашето СврѣхАз, за да ползвате помощта на вашата майка и знанията и уменията на вас самите. Дерзайте и искайте смело, и ще ви се даде – светлината и любовта нямат край и пречистват всичко.

– Уау! Това е такъв мащаб! И надежда, че все пак нещата могат да се оправят.

– Могат да се оправят! Защото истината не може да се скрие. Винаги съществува още един път до нея, който не сме предвидили.

Защото истината е Бог, т.е. Първосъздателя - завърши вдѣхновено Елиша.